

Eric Blore

Eric Blore spillede i 1939 en af sine få hovedroller i den engelske film *A Gentleman's Gentleman*. Titlen er en meget rammende karakteristik af Blore, som nok er den bedst huskede af Hollywoods mange butlere (som også talte Robert Grieg, Halliwell Hobbes, Ian Wolfe, Alan Mowbray).

Blore (1887-1959) fødtes i London. Han arbejdede en tid som forsikringsmand men gik så til scenen: turnerede i Australien og medvirkede i adskillige shows og revyer i England. Han debuterede på film i 1920 i *A Night Out and a Day In*, og tog så i 1923 til USA, hvor han herefter på Broadway og i ca. 80 film i Hollywood spillede et væld af karakterroller.

„Allow us to introduce ourselves, sir. We are Bates“. På denne uforglemmelige vis præsenterer Blore sig for Fred Astaire i *Top Hat*, og her har vi ham i en nøddeskål: butle-

1903-36

Sir Alfred McGlennan-Keith (bedre kendt som Pearlie) gifter sin „niece“ (Barbara Stanwyck) bort til ølkongens søn (Henry Fonda), mens den stoltte far (hvem anden end Eugene Pallette?) ser på. Preston Sturges' mesterværk *The Lady Eve* (1941).

ren/kammertjeneren/hotelinspektøren etc. par excellence. Den arketypiske „gentleman's gentleman“, som på et formfuldendt og lettere læspende engelsk udviser ætsende spydigheder, forstærket af et løftet øjenbryg, en voldsom trutmund eller et hoverende smil. Og så kan Blore se så fornærmet ud, at man bliver for alvor bange!

Blore var halvfast inventar i Astaire-Rogers-filmene, idet han var med i 5 af parrets 10 film. Han var også fast medvirkende i The

Den succesrige Hollywood-instruktør Sullivan (Joel McCrea) forklæder sig som bums for at rejse ud i verden og studere de almindelige fattige mennesker. „I think this one is sufficiently seedy, Sir. Why overplay it?“ spørger tjener Blore og hjælper ham i jakken. Endnu et Preston Sturges-mesterværk *Sullivan's Travels* (1941).

Når Edward Everett Horton og Eric Blore traf hinanden på det hvide lærred, var det en konstant fornøjelse af overvære deres udvekslinger af elegante uforskammetheder og sort snak. Se blot på Fred Astaire her i *Shall We Dance* (Mark Sandrich, 1937).

Lone Wolf-serien, som detektiven Warren William's tro tjener Jamison. Derudover har han glædet publikum ved sin tilstedevarsel i film af højst varierende kvalitet. En af de absolut bedste er Preston Sturges's *The Lady Eve*.

I denne spiller Blore „Sir Alfred McGlennan-Keith“, eller rettere: falskspilleren Pearlie, som i lighed med „The Lady Eve“ og „Colonel Harrington“ (Barbara Stanwyck & Charles Coburn) udnytter sine

gangske særlige „evner“ ud i brugespillet svære kunst til at plukke velhavende idioter. Som han forklarer:

„I have a little nest on the edge of a town called Bridgefield, Connecticut . . . a town that's full of mugs . . . (retter hurtigt sig selv) . . . millionaires. In the heart of the contract bridge belt, a wonderful game. I have my horses, I have my dogs, I have my little house, I have my antiques. We play a little game here and a little game there, and then we

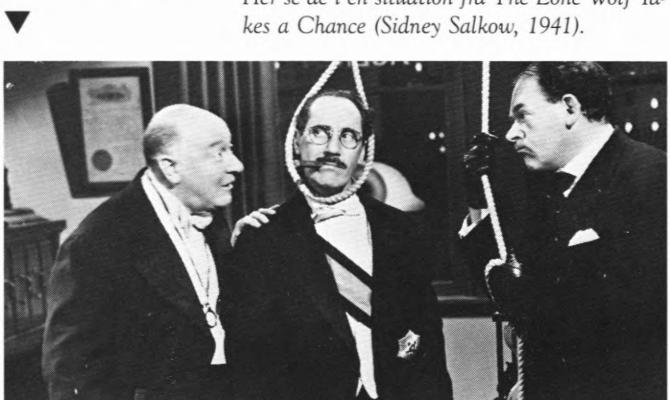
Skibslæge Blore tilser den unge sangerinde Doris Day, som fik sit gennembrud i denne musikalske komedie, instrueret af Michael Curtiz: *Romance on the High Seas* (1948).

Eric Blore var butleren Jamison i 40'ernes serie om den pensionerede gentleman og detektiv „The Lone Wolf”, spillet af Warren William. Her ses i en situation fra *The Lone Wolf Takes a Chance* (Sidney Salkow, 1941).

▲ I Albert Lewins filmatisering af W. Somerset Maughams roman "The Moon and Sixpence" (1943) ses George Sanders som den fattige kunstmaler på Tahiti, hvor han møder Eric Blore som den pensionerede bitter-kyniske Kaptajn Nichols. Historien er baseret på Paul Gauguins liv.

I Mitchell Leisens Pygmalion-historie *Kitty* (1945) ses Eric Blore i sin vante rolle – som tyende – sammen med Paulette Goddard i titelrollen.

play somewhere else. Sometimes my luck is good and sometimes my luck is better, and what with one ting and another, my dear boy ... What a dream".

Colonel Harrington: „How did you meet them”?

„The chumps? My dear boy, when your name is Sir Alfred Mc Glennan-Keith, R. F. D., you don't have to meet them; you fight them off with sticks ... and just think ... there's no hurry ... you have them by the year ... like a lease”.

Blore var altså ikke kun tyende, men også undertiden selvstændig entreprenør.

Asbjørn Skytte/Lars Ølgaard